

[Justitsministeren.]

Beklædning, ændredes til at gælde Børn under 16 Aar.

Denne Lov afløstes af Lov Nr. 76 af 31. Marts 1936, hvis Indhold i det væsentlige var som den tidligere Lovs, dog at der indførtes en Bestemmelse om, at Forbudet ikke gjaldt de da bestaaende Spejderorganisationer og Frivilligt Drengeforbund, hvorhos der tilvebragtes Hjemmel for Straf af Bøde over for de paagældende Organisationers Bestyrelser, for saa vidt de maatte antages at have billiget en Overtrædelse eller undladt at føre et rimeligt Tilsyn med Overholdelse af Loven.

Lov Nr. 76 af 31. Marts 1936 gjaldt oprindeligt til 1. April 1937, men dens Gyldighed blev ved Lov Nr. 65 af 31. Marts 1937 forlænget til 1. April 1940.

Den nugældende Lov Nr. 140 af 30. Marts 1940, hvis Gyldighed oprindeligt udløb den 1. April 1942, er i det væsentlige i Overensstemmelse med den tidligere gældende Lov. Straffebestemmelserne blev dog skærpede, idet den normale Strafferamme er Bøde eller Hæfte, og Straffen ved gentagne Overtrædelser, eller naar Forseelsen er begaaet af flere i Forening, kan stige til 6 Maaneders Fængsel, medens tidligere den normale Strafferamme havde været Bøde, kun ved gentagne Overtrædelser, eller naar Forseelsen var begaaet af flere i Forening, stigende til Hæfte. I Forbindelse hermed bestemtes, at Sager om Overtrædelser af Loven som hidtil skulde behandles som Politisager.

Loven af 1. April 1942 er senere blevet forlænget flere Gange, senest ved Lovanordning Nr. 113 af 16. Marts 1945, hvorefter Lovens Gyldighed udløber med Udgangen af Marts Maaned 1946.

Jeg har givet denne Redegørelse for at paavise, at denne Uniformslov ikke er noget særligt Krigsfænomen, men en Lov, som har sin Oprindelse saa langt tilbage som i 1933. Da der ikke fra Justitsministeriets Side er fundet Anledning til at foreslaa Ændringer i Loven, gaar det fremsatte Forslag kun ud paa Forlængelse i uændret Skikkelse af Loven for en ny 1 Aars Periode.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Derefter har den højtærede Indenrigsminister Ordet, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kjær): Herved skal jeg tillade mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan.*

Da der efter Krigsudbrudet i Efteraaret 1939 indtraadte stærkt Fald i Kurserne paa Kredit- og Hypotekforeningsobligationer, blev Laanefonden af 1940 oprettet ved Lov af 26. Februar 1940 for herved at give Adgang til Optagelse af faste kortfristede Prioritetslaan i Stedet for Kredit- og Hypotekforeningslaan. Det var Hensigten, at Laantagerne ved Optagelse af Laan hos Laanefonden af 1940 skulde kunne undgaa det Kurstab, der maatte paaregnes, saafremt de var henvist til at sælge Kredit- og Hypotekforeningsobligationerne til de lave Kurser, man dengang maatte regne med.

Da man ved Laanefondens Oprettelse havde den særlige Situation efter Krigsudbrudet for Øje, bestemtes det i Lovens § 3, at Laan kun kunde ydes til Omkostninger ved Byggearbejder, der var afsluttet inden Udgangen af 1940, men denne Frist blev ved en Række Love forlænget, og er senest forlænget til den 31. Marts 1946, fordi man, uanset at Laanefonden senere havde indstillet sin Udlaansvirksomhed og alle tidligere ydede Laan var afviklet, dog ansaa det for rimeligt, at Fonden kunde staa parat, saafremt der atter maatte opstaa Trang for kortfristet Prioritering.

Fra forskellig Side har der været fremsat Ønske om, at der oprettes et mere permanent Institut til Ydelse af kortfristede Prioritetslaan i Perioder, hvor Vilkaarene for Optagelse af Kredit- og Hypotekforeningslaan maa anses for særlig ugunstige, og Spørgsmaalet har ogsaa været berørt af et Udvalg af det høje Ting, der har behandlet Forslag til Forlængelse af Lovgivningen om Laanefonden af 1940.

I Rigsdagssamlingen 1942—43 blev der af den daværende Indenrigsminister herefter fremsat Forslag til Lov om Laanefond for kortfristede Prioritetslaan, men Lovforslaget naaede ikke at blive færdigbehandlet inden den 29. August 1943.

Da man ikke ubegrænset kan forlænge Lovgivningen om Laanefonden af 1940, og da der ogsaa efter min Opfattelse er meget, der taler for Oprettelsen af et permanent Institut, som kan træde i Funktion, naar der opstaa Trang hertil, har jeg ment at burde fremsætte det foreliggende Lovforslag. Efter Forslaget, der i alt væsentligt bygger paa Principperne i Loven af 26. Februar 1940, og som i øvrigt er enslydende med det af den tidligere Indenrigsminister fremsatte For-